

اسلام دین فطرت، عقل و خوشبختی

بسم الله الرحمن الرحيم

آیا از خودت پرسیده‌ای که:

چه کسی آسمان‌ها و زمین و مخلوقات با عظمتی که در این دو هستند را آفریده است؟ و چه کسی این نظام دقیق را در آسمان‌ها و زمین قرار داده است؟

این جهان با عظمت چگونه با این قوانین دقیق در طی این دوران‌های طولانی اینگونه منظم و مستقر بوده است؟ آیا این جهان خودش، خودش را آفریده است؟ یا از هیچ‌جا آمده؟ یا از طریق تصادف شکل گرفته است؟

چه کسی تو را آفرید؟

چه کسی این سیستم دقیق را در بدن تو و دیگر جانداران قرار داد؟

کسی نمی‌پذیرد که به او بگویند این خانه بدون آنکه کسی آن را ساخته باشد به وجود آمده است! یا به او بگویند، عدم، این خانه را پدید آورده است! با این حال چگونه برخی از مردم می‌پذیرند که این هستی بزرگ، بدون خالق پدید آمده باشد؟ عاقل چگونه می‌پذیرد که این انضباط دقیق هستی، نتیجه تصادف باشد؟

قطعا خدایی بزرگ، خالق و تدبیرگر این جهان است و آن خدا، الله سبحانه و تعالی است.

پروردگار سبحانه و تعالی پیامبرانی را به سوی ما فرستاده و بر آنها کتابهای الهی (وحی) را نازل کرده است و آخرین این کتابها، قرآن کریم است که آن را بر آخرین پیامبر خود محمد صلی الله علیه و سلم نازل کرده است. الله متعال از طریق این کتابها و پیامبران:

- ما را با خودش و صفاتش و حقی که بر ما دارد و حق ما بر او آشنا کرده است.

- و ما را به این راهنمایی کرد که او پروردگاری است که بندگان را آفرید و او خود زنده‌ای است نامیرا، و همه خلق در قبضه او و تحت قدرت و تصرف او هستند.

و ما را با خبر نمود که یکی از صفات او علم است، زیرا علم او همه چیز را در بر گرفته و اوست آن بینای شنوایی که در زمین و آسمان چیزی از او پنهان نمی‌ماند.

پروردگار همان زنده‌پایداری است که زندگی هر مخلوقی تنها از سوی اوست و اوست آن قیومی که زندگی هر مخلوق به او پایدار است. الله تعالی می‌فرماید: (الله لا اله الا هو الحي القيوم لا تأخذه سنة ولا نوم له ما في السموات وما في الارض من ذا الذي يشفع عنده الا باذنه يعلم ما بين ايديهم وما خلفهم ولا يحيطون بشيء من علمه الا بما شاء وسع كرسيه السموات والارض ولا يؤوده حفظهما وهو العلي العظيم) (الله لا اله الا هو الحي القيوم لا تأخذه سنة ولا نوم له ما في السموات وما في الارض من ذا الذي يشفع عنده الا باذنه يعلم ما بين ايديهم وما خلفهم ولا يحيطون بشيء من علمه الا بما شاء وسع كرسيه السموات والارض ولا يؤوده حفظهما وهو العلي العظيم) (الله [معبود راستین است؛] هیچ معبودی [بمحق] جز او نیست؛ زنده پاینده [و قائم به ذات] است؛ نه خوابی سبک او را فرا می‌گیرد و نه خوابی سنگین؛ آنچه در آسمان‌ها و زمین است، از آن اوست. کیست که نزد او جز به فرمانش شفاعت کند؟ گذشته و آینده آنان (بندگان) را می‌داند و [انان] به چیزی از علم او احاطه [و آگاهی] نمی‌یابند، مگر آنچه خود بخواهد. کرسی او آسمان‌ها و زمین را در بر گرفته است و نگهداشتن آنها بر او [سنگین و] دشوار نیست و او بلندمرتبه [و] بزرگ است) [بقره: ۲۵۵].

و ما را باخبر ساخته که او پروردگاری است دارای همه صفات کمال و به ما عقل و حواسی داده که با آن شگفتی‌های آفرینش و قدرتش را را درک می‌کنیم و در نتیجه به عظمت و قدرت او و صفات کاملش راهنمایی می‌شویم و در ما فطرتی را کاشته است که دال بر کمال اوست و راه یافتن نقص در وی غیر ممکن است.

- و به ما یاد داده که پروردگار در بالای آسمان‌ها پیش است و داخل در عالم نیست و جهان در وی حلول نیافته است.

- و ما را آگاه نموده که تسلیم در برابر او واجب است، زیرا او خالق ما و خالق هستی و مدبر آن است.

زیرا خالق متصف به صفت عظمت است و هرگز ممکن نیست که نیازمند شود یا صفت نقص در او راه یابد. پروردگار فراموش نمی‌کند و نمی‌خواهد و نمی‌خورد و ممکن نیست که صاحب زن و فرزند باشد و هر نسی که در آن چیزی در مخالفت با عظمت خالق باشد از وحی صحیح که پیامبران علیهم السلام آورده باشند، نیست.

الله تعالی در قرآن کریم می‌فرماید: (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ * (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) [ای پیامبر] بگو: «او الله یکتا و یگانه است) اللَّهُ الْصَّمَدُ * (اللَّهُ الْصَّمَدُ) (الله بی‌نیاز است [و همه نیازمند او هستند]) لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ * (لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ) (نه زاده و نه زاده شده است) وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ) (و هیچکس همانند و همتای او نبوده و نیست) [اخلاص: ۱-۲].

اگر به این پروردگار آفریدگار ایمان داری... آیا تا به حال از خود پرسیده‌ای که هدف از آفرینش تو چه بوده است؟ و اینکه الله از ما چه می‌خواهد و هدف از وجود ما چیست؟

آیا ممکن است که الله ما را آفریده، سپس بیهوده رها کرده باشد؟ آیا ممکن است که

خداوند همه این آفریدگان را بدون هدف آفریده باشد؟

در حقیقت آن پروردگار و آفریدگار بزرگ، یعنی الله، هدف از آفرینش ما را بیان کرده و آن عبادت او به یگانگی است و این چیزی است که او از ما می‌خواهد! او ما را باخبر ساخته که تنها او شایسته عبادت است و توسط پیامبرانش - علیهم السلام - بیان نموده که چگونه او را عبادت کنیم و چگونه با انجام دستوراتش و دوری از آنچه نهی کرده به او نزدیکی بجوییم و چگونه خشنودی او را به دست آوریم. و بیان نموده که چگونه خود را از عذاب او دور سازیم و ما را از سرنوشتمان پس از مرگ آگاه ساخته است.

و ما را آگاه نموده که زندگی این دنیا صرفاً یک امتحان است و زندگی حقیقی کامل پس از مرگ در آخرت خواهد بود.

و ما را باخبر ساخته که کسی که الله را همانگونه که امر کرده عبادت کند و از آن آنچه نهی کرده دوری کند، در دنیا زندگی پاک خواهد داشت و در آخرت در خوشی همیشگی به سر خواهد برد و کسی که از او سرپیچی نماید و به او کفر ورزد، در زندگی دنیا دچار شقاوت و بدبختی می‌شود و در آخرت گرفتار عذاب ابدی خواهد شد.

ما می‌دانیم که ممکن نیست این زندگی دنیا را سپری کنیم، سپس هر انسان پاداش و جزای اعمال خوب و بد خود را نبیند و ظالمان مجازات نشوند و نیکوکاران پاداش نیابند.

پروردگار، ما را باخبر ساخته که به دست آوردن خشنودی او و نجات از مجازاتش ممکن نیست مگر با وارد شدن به اسلام که به معنای تسلیم شدن در برابر الله و عبادت او به تنهایی و بدون شریک‌آوری برای اوست و گردن نهادن در برابر الله با طاعت و اطاعت از شرع او همراه با خشنودی و پذیرش است و ما را آگاه ساخته که دینی جز اسلام را از مردم نخواهد پذیرفت: (وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ) {وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ} (و هر کس که دینی غیر از اسلام بر گزیند، هرگز از او پذیرفته نخواهد شد، و او در آخرت از زیانکاران است) [آل عمران: ۸۵].

اگر انسان به آنچه بیشتر مردم در این دوران می‌پرستند بنگرد، می‌بیند که یکی انسانی مانند خود را می‌پرستد و دیگر بت و دیگری ستارگان را می‌پرستد و... حال آنکه برای انسان عاقل شایسته نیست مگر پرستش پروردگار جهانیان. یعنی پروردگاری که در صفاتش کامل است، چه رسد به کسی که مخلوقی مانند خود یا حتی پایین‌تر از خودش را عبادت می‌کند! ممکن نیست که معبود، انسان یا بت یا درخت یا حیوان باشد!

الله متعال همه ادیانی که امروزه مردم از طریق آن زندگی می‌کنند را - به جز اسلام - نخواهد پذیرفت، زیرا اینها ادیانی ساخته بشر هستند یا ادیانی هستند که اصل آن الهی بوده سپس انسان‌ها در آن دست آورده‌اند و تغییرش داده‌اند، اما اسلام دین پروردگار جهانیان است که دچار تغییر و تبدیل نمی‌شود و کتاب این دین همان قرآن کریم است که کتابی است حفظ شده به همان شکلی که الله نازل ساخته است و تاکنون به همان زبانی که بر پیامبر خاتم نازل شده در دست مسلمانان است.

یکی از اصول اسلام این است که به همه پیامبرانی که الله آنان را فرستاده است ایمان بی‌آوری. همه این پیامبران از انسان‌هایی بودند که الله با نشانه‌ها و معجزاتش آنان را تایید کرده و آنان را برای دعوت به عبادتش و یگانگی‌اش فرستاده است، و آخرین این پیامبران، محمد صلی الله علیه و سلم است که الله او را با شریعت الهی پایانی فرستاده که ناسخ شریعت‌های پیامبران پیش از اوست و او را با نشانه‌های بزرگ که بزرگترین قرآن کریم است یاری داده است. بزرگترین کتابی که بشریت شناخته که در معنا و لفظ و نظم و احکامش معجزه است و شامل هدایت به حق است و انسان را به سعادت در دنیا و آخرت می‌رساند و به زبان عربی نازل شده است.

ادله عقلی و علمی بسیاری است که بدون شک ثابت می‌کند که این قرآن کلام خالق سبحانه و تعالی است و ممکن نیست که کار بشر باشد. یکی از اصول اسلام، ایمان به ملائکه و ایمان به آخرت است، چنانکه خداوند مردم را در روز قیامت از قبرهایشان برانگیخته می‌سازد تا آنان را برای کارهایی که انجام داده‌اند محاسبه کند، پس هر که کارهای نیک انجام داده باشد و مؤمن باشد در بهشت زندگی پر نعمت ابدی خواهد داشت و کسی که کفر ورزد و کارهای بد انجام دهد در آتش دوزخ دچار عذاب بزرگ خواهد شد، و از اصول اسلام، ایمان به هر خیر و شری است که الله برایت مقدر ساخته است.

دین اسلام یک برنامه فراگیر برای زندگی است که با فطرت و عقل هماهنگ است و انسان‌هایی که درون سالمی دارند آن را می‌پذیرند. خالق بزرگ این دین را برای مردم قرار داده که دین خیر و سعادت برای همه مردم در دنیا و آخرت است و نژادی را بر نژادی دیگر و رنگی را بر رنگی دیگر برتری نمی‌دهد و مردم در آن برابر هستند و کسی در اسلام برتری نمی‌یابد مگر به اندازه کارهای نیک خود.

الله تعالی می‌فرماید: (مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ) (مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ) (هر کس - مرد یا زن - که کار نیک کند و مؤمن باشد، قطعاً او را [در دنیا] به زندگانی پاک و پسندیده‌ای زنده می‌داریم و [در آخرت نیز] بر اساس نیکوترین [طاعت و] کاری که می‌کردند، به آنان پاداش می‌دهیم). [نحل: ۹۷]

از چیزهایی که الله متعال در قرآن کریم بر آن تاکید نموده ایمان به الله به عنوان پروردگار (رب) و معبود، و به اسلام به عنوان دین و به محمد به عنوان فرستاده است. وارد شدن به اسلام یک امر لازم و حتمی است که مردم در رد آن اختیار ندارند؛ و در روز قیامت، حساب و پاداش است، پس آنکه مؤمن و صادق باشد پیروزی و رستگاری بزرگ از آن اوست و کسی که کافر باشد بهره‌ای جز زیان آشکار ندارد.

الله تعالی می‌فرماید: (... وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ، ...) وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ * وَمَنْ يُعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ {وَمَنْ يُعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ} (... و هر کس از الله و پیامبرش اطاعت کند، وی را به باغ‌هایی درمی‌آورد که از زیر [درختان] آن جویبارها جاری است؛ در آن جاودانه‌اند و این همان کامیابی بزرگ است * و هر کس از الله و پیامبرش نافرمانی نماید و از حدود او تجاوز کند، وی را در آتشی وارد می‌کند که جاودانه در آن خواهد ماند و برایش عذابی خفتبار [در پیش] است) [نساء: ۱۳-۱۴].

کسی که قصد ورود به اسلام دارد باید بگوید: «اشهد ان لا اله الا الله و اشهد ان محمدا رسول الله» در حالی که به معنایش آگاه و به آن ایمان داشته باشد. به این صورت او مسلمان می‌شود، سپس باید بقیه شرایع اسلام را به تدریج فرا گیرد تا بتواند آنچه را الله برای او واجب ساخته انجام دهد.

اسلام

دین فطرت، عقل و خوشبختی

چه کسی تو را آفرید؟

آیا ممکن است که الله ما را آفریده، سپس بیهوده رها کرده باشد؟ آیا ممکن است که خداوند همه این آفریدگان را بدون هدف آفریده باشد؟ ما می‌دانیم که ممکن نیست این زندگی دنیا را سپری کنیم، سپس هر انسان پاداش و جزای اعمال خوب و بد خود را نبیند و ظالمان مجازات نشوند و نیکوکاران پاداش نیابند.